

Слід відзначити, що для впровадження диверсифікаційних процесів потрібна належна підтримка з боку держави, особливо це стосується розвитку малого бізнесу, належне нормативно-правове регулювання, виважена державна політика, фінансова та інформаційна підтримка. Передусім вона повинна стосуватися забезпечення сільськогосподарських підприємств доступним та дешевим кредитуванням, навчання та інформування власників господарств щодо сучасних можливостей їх діяльності та вимог до якості продукції, технології виробництва, ринків збуту тощо [4].

Список використаних джерел:

1. Шеленко Д.І Сільськогосподарські підприємства Івано-Франківського Прикарпаття після реформи. Івано-Франківськ : Видавничо-дизайнерський відділ ЦІТ, 2007. 180 с.; 2. Зоренко О.В. Диверсифікація аграрного підприємства: сутність, напрями, види. *Вісник Дніпропетровського державного аграрного університету*. 2005. № 1. С. 144–147; 3. Томілін О.О. Диверсифікація аграрних підприємств як дієва стратегічна орієнтація в агропромисловій сфері. *Збірник наукових праць ВНАУ. Серія «Економічні науки»*. 2012. №3 (69). С. 205-211; 4. Богатова Д.Р. Диверсифікація як чинник конкурентоспроможності аграрного підприємства. *Ефективна економіка*. 2018. №10. Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6624> дата звернення 01.10.2022).

**Філіпчук А.А., Руденко Р.Ф. здобувачі вищої освіти ступеня магістр*
Державний біотехнологічний університет, Україна**

Психологічні особливості управлінської діяльності

Соціальне управління є однією з найскладніших галузей людської діяльності, в якій виявляються персоніфіковані відносини між людьми, об'єднаними трудовим процесом. Сучасне соціальне управління являє собою як управління людьми, так і управління діловою інформацією, технологічними процесами. Необхідність управлінської діяльності зумовлюють такі чинники:

1) управлінська діяльність – цілеспрямований процес вияву активності людини відповідно до потреб суспільства;

2) управлінська підсистема представлена спільною діяльністю великої групи ієрархічно пов'язаних керівників, залучених до суспільних процесів на підставі соціокультурної та етнопсихологічної специфіки;

3) у процесі управління відбувається перетворення актів індивідуальної діяльності в цілісну спільну управлінську діяльність відповідно до правил і норм організації, а також на підставі економічних, технологічних, правових, організаційних і корпоративних вимог.

Важливими чинниками підвищення ефективності управлінської діяльності, за умови їх умілого використання, можуть стати соціально-

* Науковий керівник – О.М Таран, канд.екон.наук, доцент

психологічні аспекти управління – засоби і прийоми управлінських впливів, що базуються на використанні об'єктивних наукових положень, методів психології і соціального розвитку суспільного устрою в цілому. Управління як особливий вид (складова) професійної діяльності передбачає володіння і свідому реалізацію системи специфічних знань, які великою мірою є знаннями психологічними. До основ психологічного знання, яке складає зміст психологічної підготовки кваліфікованого управлінця, мають входити питання психологічних основ управлінської діяльності, професійного становлення особистості, закономірності формування і розвитку колективів, мотивації трудової діяльності, проведення організаційних заходів з урахуванням соціально-психологічних закономірностей міжособистісної взаємодії та ін. Сучасний керівник має розуміти психологічну природу управлінських процесів, розуміти і у своїй діяльності враховувати закономірності планування та прогнозування власної діяльності і діяльності групи, мати розвинене уявлення про особливості організаційної поведінки, механізми мотивації людей, соціально-психологічні аспекти малих груп, вміти чітко висловлювати свої думки, оцінювати і робити висновки, мати сформовану позицію щодо етичних норм поведінки та відповідальності управлінця [1].

Неоднозначна позиція психологів лише підкреслює актуальність проблеми визначення необхідних управлінських якостей, завдяки яким досягається максимальна ефективність спільної діяльності. Численні психологічні дослідження дали можливість встановити, що в управлінській діяльності керівників різних рангів є ряд схожих рис, що дозволяє змоделювати основні якості керівника [2, с.30].

Обґрунтування професійно та інтелектуально важливих, психологічно і соціально необхідних якостей особистості керівника є однією з найактуальніших проблем психології управління. психологічному аспекті вони залежать від характеру, структури, спрямованості, досвіду, здібностей особистості, умов праці. Це складні, багатогранні феномени, конкретні вияви яких залежать від структури особистості і від дії різних чинників [3, с.64].

У вітчизняній науковій літературі найчастіше виокремлюють такі обов'язкові для управлінця якості [4]: компетентність; висока відповідальність, особиста гідність; відчуття нового та вміння йти на розумний ризик, творчо розв'язувати проблеми, сміливість у прийнятті рішень; гнучкість, розуміння ситуації, гостре сприйняття нових потреб, відчуття часу, подій; висока працездатність, постійне прагнення бути кращим і робити все якнайдосконаліше; комунікабельність; увага до підлеглих.

Проблема професіоналізму управлінської діяльності є особливо значущою. Непрофесіоналізм в управлінні організацією спричинює величезні втрати в економічній сфері, нагнітає психологічний дискомфорт, напруженість у міжособистісних та міжгрупових відносинах, конфлікти. Від рівня індивідуальної самореалізації учасників управлінського процесу залежать зростання, масштаби й успіх управлінської діяльності. Професіоналізм керівника характеризується певним рівнем психологічної готовності до управлінської діяльності. З одного боку, він є інтегральною якістю, властивістю особистості,

що формується у діяльності й спілкуванні, з іншого – процесом і результатом діяльності та спілкування. В сучасних умовах важливим елементом професіоналізму керівника постає рівень його психологічної культури. Сучасне управління послідовно психологізується, а пошук шляхів активізації людського чинника в організації, врахування психологічних і соціально-психологічних особливостей персоналу є однією з важливих умов підвищення ефективності управлінської діяльності.

Список використаних джерел:

1. Сивогракова З.А., Алексеєнко Н.В. Психологія управління: Конспект лекцій. Харків: УкрДАЗТ, 2014. 41с.
2. Старовойтенко Н.В. Психологія управління: навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни/ авт.-упор.: Н. В. Старовойтенко, В. І. Осипенко, І. А. Чемерис, Л. І. Білик, С. І. Ключка; М-во освіти і науки України, ЧДТУ. Черкаси: ЧДТУ, 2020. 300 с.
3. Прищак М.Д., Лесько О.Й. Психологія управління в організації: навчальний посібник. 2-ге вид., перероб. і доп. Вінниця, 2016. 150с. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Pryschak_Mykola/Psykholohiia_upravlinnia_v_orhanizatsii.pdf
4. Карамушка Л.М. Психологія освітнього менеджменту: навч. посібник. Київ : Либідь, 2004. 424 с.

Ханова О.В., канд. геогр. наук, доцент
Данилевич О.Я., здобувач вищої освіти ступеня магістр
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Україна

Інноваційні принципи розвитку міжнародної логістики

Логістика 4.0 та управління ланцюгами поставок 4.0 або інтелектуальне управління ланцюгами поставок стосуються різних аспектів наскрізної логістики та управління ланцюгами поставок у контексті Індустрії 4.0, Інтернету речей, кіберфізичних систем, нових технологій, передової аналітики даних та автономні рішення, дозволені штучні інтелекти.

Індустрію 4.0 часто називають Логістикою 4.0. Вона змінює виробничу логістику та трансформує вимоги щодо логістичних організацій. Логістика 4.0 змінить повністю всю міжнародну логістику в цілому та принесе нововведення, які спростять сам процес логістики та ланцюг поставок [1].

Оцифрування чи іншими словами діджиталізація призведе до зростання постачальників 4PL, і тут очікуються складнощі, оскільки зміна відносин у логістиці та технологічні можливості дозволяють новим гравцям вийти на ринок 4PL [2].

Термін Логістика 4.0 зосереджений на конкретних застосуваннях Індустрії 4.0 у галузі логістики. Відповідно до існуючих наукових визначень, Логістика 4.0 представляє логістичну систему, що забезпечує стійке задоволення